

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความเครียดและวิธีการปรับแก้ของสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ

ชื่อผู้เขียน

นางวัฒนา นาคนาม

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร.हरस्था

เศรษฐบุปผา ประธานกรรมการ

อาจารย์ สิริลักษณ์

วรรณะพงษ์ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คาราวรรณ

ติ่งปิ่นดา กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา

สุคนธ์สรรพ กรรมการ

บทคัดย่อ

สตรีที่ต้องโทษเป็นบุคคลที่ต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่ถูกจำกัด และ ต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียดในเรือนจำ ทำให้มีผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ ซึ่งทำให้เกิดความเครียดและมีความจำเป็นต้องใช้วิธีการปรับแก้ในสถานการณ์ดังกล่าว การศึกษาเชิงพรรณนาคครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเครียดและวิธีการปรับแก้ของสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ กลุ่มตัวอย่างเลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่างจากสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำกลางกำแพงเพชร ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม 2546 จำนวน 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามความเครียด ของโคเฮน แคมมาร์ค และเมอร์เมลสตีน (1983) ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยโดยปราณี มิ่งขวัญ (2542) และ 3) แบบสอบถามวิธีการปรับแก้ความเครียดของจาโลวิก (1988) ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยโดยปราณี มิ่งขวัญ (2542) หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความเครียด และแบบวัดวิธีการปรับแก้เท่ากับ 0.81 และ 0.85 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า สตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ ร้อยละ 89.23 มีความเครียดระดับปานกลาง และ มีการเลือกใช้วิธีการปรับแก้ความเครียดทั้ง 3 ด้าน โดยใช้วิธีการปรับแก้ด้านการเผชิญหน้ากับปัญหาเป็นส่วนใหญ่มากที่สุด ร้อยละ 60.34 รองลงมาใช้วิธีการปรับแก้ด้านการจัดการกับปัญหาทางอ้อมเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.19 และ ใช้วิธีการปรับแก้ด้านการจัดการกับอารมณ์เป็นส่วนใหญ่น้อยที่สุด ร้อยละ 3.45 ทั้งนี้สตรีที่ต้องโทษมีความเครียดอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 8.08 ใช้วิธีการปรับแก้ความเครียดในลักษณะเดียวกัน

ผลการศึกษาสามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพิจารณาช่วยเหลือหรือส่งต่อสตรีที่ต้องโทษที่มีความเครียดอยู่ในระดับสูง โดยทีมสุขภาพควรแนะนำทักษะในการเผชิญความเครียดที่หลากหลายให้กับสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำให้เหมาะสมกับบุคคลและเหตุการณ์ ความเครียดที่เผชิญอยู่ ทั้งนี้เพื่อให้แต่ละบุคคลสามารถนำไปใช้ปรับแก้ความเครียดให้เหมาะสมกับตนเองต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Stress and Coping Styles of Incarcerated Women

Author Mrs. Wathana Naknam

M.N.S. Mental Health and Psychiatric Nursing

Independent Study Examining Committee:

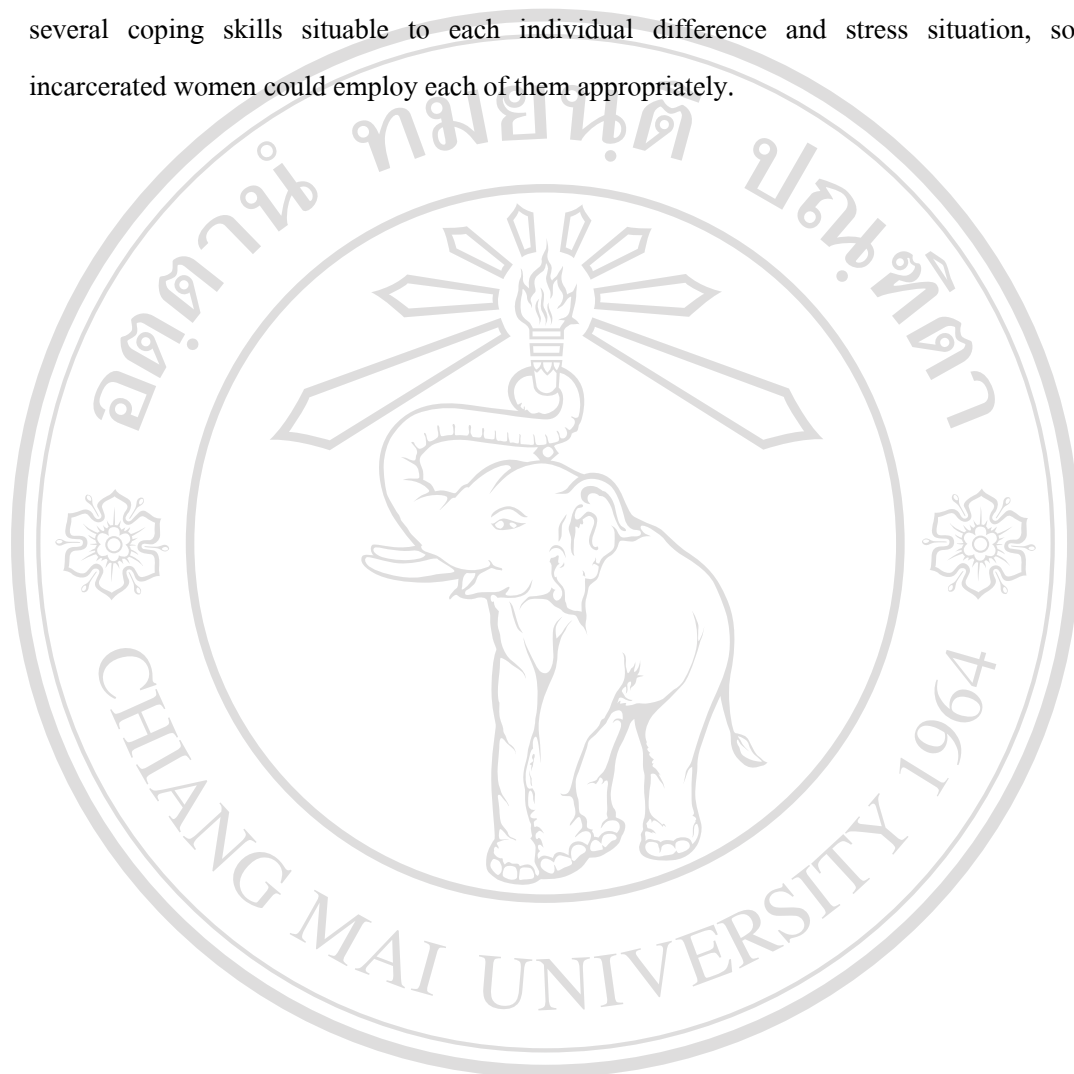
Lect. Dr. Hunsu	Sethabouppha	Chairman
Lect. Siriluck	Vadtanapong	Member
Asst. Prof. Dr. Darawan	Thapinta	Member
Asst. Prof. Dr. Achara	Sukonthasarn	Member

Abstract

Incarcerated women have to face with limited environment as well as stressful events in the prison, effecting their physical, emotion, leading to stress, which needed to the compal women to cope with this stress situation. The purpose of this study was to describe the level of stress and coping styles of incarcerated women. Simple random sampling was used to recruit sample, which consisted of 260 incarcerated women in Kamphaeng Phet Prison during February to March 2003. The questionnaire used in the study comprised three parts: 1) demographic data; 2) the Perceived Stress Scale developed by Cohen, Kamarck and Mermelstien (1983) translated by Pranee Mingkuan (1988), and 3) the Jalowiec Coping Scale (1988), translated by Pranee Mingkuan (1998). The reliability was assured by Cronbach's alpha coefficient. The reliability coefficient of the Perceived Stress Scale and the Jalowiec Coping Scale were 0.81 and 0.85 respectively. Data were analyzed by descriptive statistics.

The study results revealed that 89.23 percent of sample presenting stress at moderate level, and used all coping styles. The coping style incarcerated women most to less highly used were the confrontive coping styles (60.30%), the palliative coping styles (33.19%), and the emotive coping styles (3.45%). Additionally 8.08 percent of incarcerated women as presenting stress at severe level also used the same pattern of coping as the group of moderate level stress.

The study results could be served as basic information for intervention or transferring those who presenting severe stress. Health care providers, hence, should provide several coping skills suitable to each individual difference and stress situation, so that incarcerated women could employ each of them appropriately.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved